

РЕШЕНИЕ

№ 2157

гр. София, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **241** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Н. Ц. Ц. срещу Решение № 3900/21.10.2022 г., постановено по НАХД № 3800/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 8-ми състав. В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление. Претендират се разноси за две съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът – началник сектор към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е

неоснователна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-005215/24.03.2021 г., издадено от началник сектор СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на Н. Ц. Ц. за нарушение на чл. 119, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС установява следното:

На 16.02.2021 г. около 12.19 часа в [населено място] Ц. Ц. управлява лек автомобил „Хюндай“, модел „Е.“ с рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на Г. Н. Б., по [улица]с посока на движение от пл. „Независимост“ към [улица]. В лекия автомобил пътувала и свидетеля И.. На пешеходна пътека на К. А. I, обозначена с пътен знак Д 17 и пътна маркировка М 8.1, водачът не пропуска пресичащия на нея пешеходец. Контролните органи приемат, че е нарушена разпоредбата на чл. 119, ал. 1 ЗДвП, поради което на водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 770500/16.02.2021 г., а въз основа на акта е издадено процесното НП.

За да потвърди НП, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не е осъществено релевираното с жалбата касационно основание. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не е осъществено релевираното с жалбата касационно основание. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд не е допуснал съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствени материали. Правилна е преценката на СРС за спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на НП, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН. Неоснователен е основният касационен довод, че решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка.

Разпоредбата на чл. 119, ал. 1 ЗДвП установява за водача на нерелсово пътно превозно средство задължението при приближаване към пешеходна пътека да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре. Неизпълнението на това задължение е скрепено с налагането на глоба в размер на 100 лева на основание чл.183, ал. 5, т. 2 ЗДвП.

Съгласно чл. 189, ал. 2 ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В производството пред районния съд на настоящия касатор не е оборил неговите констатации. Доказателствените му искания са уважени от съда, но по делото не са приложени видео записи от 16.02.2021 г. от записващи устройства и технически средства за наблюдение на Столична община в района на местонарушението, понеже такива не се съхраняват /л. 35 и л. 37/. Свидетелските показания на св. И. относно преминаването на процесния лек автомобил след пресичането на пешеходеца, правилно не са кредитирани, тъй като са изолирани от останалия доказателствен материал. Заявените приятелски отношения

между свидетеля и нарушителя поражат съмнение за безпристрастността на дадените показания. В противовес на твърденията на касатора, при предявяване на АУАН в ОСЗ, актосъставителят поддържа написаното в него. Показанията на актосъставителя са достатъчно ясни и конкретни и същият заявява със сигурност, че водачът не е пропуснал преминаващия пешеходец.

Противно на твърдяното в касационната жалба няма противоречие при фактическите установявания на съда относно броя на пресичащите лица, които не се пропуснати от водача. В АУАН, в НП и обжалваното съдебно решение е възприето, че не е пропуснат един пешеходец. Нарушение на чл. 119, ал. 1 ЗДвП е налице и при непропускане на един пешеходец.

Не съставлява и съществено процесуално нарушение липсата на детайлно обсъждане в НП на подаденото възражение срещу АУАН. Административнонаказващият орган /АНО/ изрично е посочил, че счита последното за неоснователно. Съгласно чл. 52, ал. 4, изр.1 ЗАНН преди да се произнесе по преписката, АНО е длъжен да провери акта с оглед неговата законосъобразност и обосновааност, да прецени възраженията и събраните доказателства. АНО няма нормативно задължение да обективира писмено тази си преценка в текста на наказателното постановление. Излагането на такива съображения не е предвидено с чл. 57, ал. 1, т. 1-10 ЗАНН като задължителен реквизит на НП.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. За нарушението е наложено предвиденото в кореспондиращата му санкционна норма на чл. 183, ал. 5, т. 2 ЗДвП административно наказание. Правилно районният съд е потвърдил НП.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3900/21.10.2022 г., постановено по НАХД № 3800/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

